

плодъ-тъ, тоа часъ испраца сѣр-
па, зацо-то е настанала жѣтва.
Още дѣмаше: на какво да упо-
добимъ царство-то Божіе? или съ
кое сравненіе да го сравнимъ? по-
добно е на синапово зѣрно, което,
когато сѣ посѣе въ земла-та, най
малко е отъ всички-ты сѣмена,
конто сѣ на земла-та; **И** когато сѣ
посѣе, израстъва, и бѣва по голѣмо
отъ сички-ты злакове и прави кло-
нове голѣмы, цѣто могатъ пти-
цы-ты небесны да привитаваѣтъ
подъ сѣнка-та мѣ. **И** съ такива
много притчи говораше тѣмъ сло-
во-то, както можаха да сѣвшатъ.
И безъ притча имъ не говораше:
но на особъ тѣлкъваше сичко на
ученицы-ты си.

Въ срѣда на дѣ: недѣла,

отъ Марка зачало 18.

Рече Господь на ученицы-ты
си, да заминемъ отвѣждь.
И като отпѣстнаха на-
рода, зехъ го (ученицы-
ти), както бѣше въ кораба; и дрѣ-
ги корабѣ имаше съ него. **И** ста-
на голѣма буря вѣтрена; и вълны-
ты сѣ вливаха въ кораба, така
цѣ той вече сѣ пѣлнѣше съ вода.
И той бѣше на кѣрмилѣ-то за-
спалъ на възглавница; и разбѣди-
ха го, и рѣкоха мѣ: учителю! не
е ли та грѣжа чѣ загинѣваме? **И**
стана, та запрѣти на вѣтра, и ре-
че на море-то, млчи, прѣстани; и
утихна вѣтръ-тъ, и стана тиши-
на голѣма. **И** рече имъ: зацо сте
только страшливи? какъ нѣмате
вѣра? **И** убоаха сѣ съ голѣмъ

страхъ, и говоряха си единъ дрѣ-
гимѣ: кой ли е тоа, чѣ и вѣтръ-
тъ и море-то го послѣшѣватъ?

Въ четвъртъкъ на дѣ: недѣла,

отъ Марка, зач. 19.

Въ онова врѣма, доде **И**-
иссъ отвѣждь море-то въ
страна-та Гадаринска. **И** цѣмъ излѣзе изъ ко-
раба, тоа часъ го срѣцна единъ
человѣкъ отъ гробница-та, съ дѣхъ
нечистъ, който имаше жилище-то си,
въ гробница-та, и никой не можа-
ше да го възржи нѣто съ вериги;
Зацѣто много пѣти вѣха го вър-
зали съ оковы и съ вериги, и по-
кѣсѣли бѣ веригы-ты, и оковы-ты
бѣ стрѣшили; и никой не можаше
да го укрѣти. **И** сѣкога ноца и
дена, бѣше въ гробница-та и по
горы-ты, и выкаше и сѣ вѣлѣше съ
каменѣ. **И** като видѣ Исуса отъ
далечъ; затечеса и мѣ сѣ поклонѣ.
И извыка съ голѣмъ гласъ и ре-
че: какво имашъ ты съ мене, **И**-
сусе, **О**уи на Бога Вышнаго?
Заклѣвамъ та въ Бога: недѣй мѣ
млчи. Зацѣто мѣ казѣваше: из-
лѣзъ изъ человѣка, дѣше нечистый.
И попыта го: какъ ти е нѣма-то;
и отговори и рече: легиѣнъ мѣ е нѣ-
ма-то; зацѣто слы мнозина. **И**
моли мѣ сѣ много да ги неотпра-
ца възъ отъ таа земла Гада-
ринска. **И** тамъ при гора-та имаше
стадо голѣмо отъ свинѣ, та
пасаше; **И** помолиха мѣ сѣ сички-
ти вѣсовѣ; и казѣаха: прати ны въ
свинѣ-ты; да влѣземъ въ тѣхъ; **И**-
иссъ тоа часъ имъ даде вола. **И**

излѣзоха

